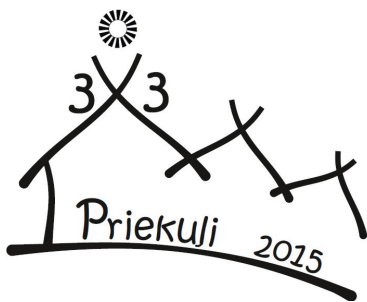

MĀJAS GRĀMATA

Sapņu pilis

Trešdiena, 22. jūlijs, #4

Spēlē kā traki

Sporta fanu lielais 3x3 notikums - nakts basketbols - bija grandiozs. Sanākušie esot tā piepildījuši zāli, ka likusies pilna. Bet gaisa tomēr pietika katram. Dalībnieku veidotās un pieteiktās komandas iesākumā bijušas sešas, bet spēlējušas tikai piecas. Tikai viena ir

uzvarējusi – komanda *Kāds ir, tāds ir*. Var vien nospriest, ka komandas dalībnieki ir vispraktiskākie latvieši. Paldies dalībniekiem, skatītājiem, tiesnešiem un visiem pārējiem!

Juris

Piepildījies gandrīz viss

nostumt malā... Vai es uzbūvēju gaisa pili? Varbūt tikai fantazēju, bet tad – atbilstoši šodienas tēmai.

Par savām sapņu pilīm stāsta *Ita Siņkeviča* no Talsiem. „Manā bērnībā bija citāda lietu kārtība. Mamma gāja darbā – viņa bija skolotāja -, un es praktiski izaugu viena. Līdz ar to radās mana pasaule, kuru es būvēju. Pati ar sevi pavadīju laiku, un man arī līdz šai baltai dienai nekad ar sevi nav garlaicīgi un vienmēr ir, ko darīt.

Bija grāmata *Bidstrups smejas*. *Bidstrups izsmej* – es to zināju no galvas uz priekšu un arī atpakaļgaitā. Ar to grāmatu es kopā izaugu, un tad vēl Pifa piedzīvojumi. Dažas Bidstrupa bildes mēģināju izskaidrot mammai, un viņa bija izbrīnīta, jo nebija man to ne stāstījusi, ne mācījusi. Man bija sava izpratne.

Sapņu pilis... Man vienmēr gribējies savas lielās mājas, kur ir daudz cilvēku, un un tas ir piepildījies. Man ir trīs bērni, četri mazbērni. Mēs paši – mani bērni, vedeklas, mazbērni – esam 11, šķīvju komplekts mums tūlīt nepietiks, un zinu, ka mēs vēl augsim. Būsīm liela dzimta – tas arī bijis mans bērnības sapnis. Auklēju lelles un domāju, ka tas arī sasaistās ar sapņu pilīm

par ģimeni.

Vienmēr mani interesējušas tālas zemes – ka es kaut kur braukšu, redzēšu, skatīšos. Pasauli esmu redzējusi gana daudz un par to esmu priecīga. Mani nekad nav biedējuši sveši cilvēki, vienmēr iepriecinājis, ka varu viņus satikt, iepazīties ar citādi domājošiem. Tādi man pat vairāk patīk nekā tādi, kas būtu man līdzvērtīgi domāšanā.

Esmu Padomju Savienības bērns, un mums pat prātā neienāca, ka varēsim kur braukt. Mani radi dzīvoja ārzemēs, viņi man skaidri un gaiši pateica: „Tu nekad nekur nebrauksi.” Bet viss ir sakārtojies pavisam citādi, bērnības dienu sapņu pilis materializējās.

Man vienmēr patikušas filmas par siltām zemēm, ūdeņiem. Ir mēģināts strādāt arī šajā jomā – esmu trīs gadus gājusi jūrā, strādāju uz kuģa par dakteri. Tādas iespējas pēc medicīna skolas man ievirzījās. Biju gan Āfrikā, gan Latīņamerikā, tagad liktenis piespēlēja iespēju būt Ziemeļamerikā, Ņujorkā. Kontinents, kurā neesmu bijusi, ir Austrālija. No sapņu pils viens lielais tornis vēl nav aptverts.”

Agrita

Vakarvakarā debesīm atkal vāks pāri. Augšā gan bija saule – tā tur vienmēr. Ja varētu ar lielu putu karoti mākoņus

Četri – tā ir tikai puse

Grāpju ģimenei – tēti Oskaram, mammai Ingai, meitām Madarai (16) un Aretai (14) – šis ir jau ceturtais 3x3 saiets, taču šoreiz ģimene ieradusies nepilnā sastāvā. Vecākais dēls darba dēļ kopā ar dzīvesbiedri un abiem dēliem devies uz Indiju, bet otrais dēls studē ārzemēs. Lai aprūpētu kaķus, mājās nācies palikt arī vecmāmiņai. Ingas brālim, ko Grāpji gribēja aicināt līdzī, bija jādodas uz Briseli.

„Taču reiz 3x3 saietā kopā esam bijuši pat astoņi ģimenes locekļi. Kaut arī mazdēlam Teodoram ir tikai pieci gadi, viņš bijis jau trijos saietos,” stāsta Oskars.

„Šogad es piespiedu visus atbraukt,” smejas Areta. „Man ļoti patīk nometnē, jo te ir daudz draudzīgu cilvēku. Var iegūt draugus uz visu mūžu. Savukārt ievirzēs var daudz iemācīties, izveidot ko jaunu.”

„Nometnē man visvairāk patīk latviskais,” secinājusi Inga. Gan viņa, gan Oskars ļoti iecienījuši tradīciju un godu ievirzi pie *Krūmiņu mātes*, ko apmeklē jau otro gadu.

„Kopš esam 3x3 saimē, arī Jāņus svinam daudz interesantāk un saturīgāk,” piebilst Inga. Taču galvenie svētki Grāpju ģimenē ir Ziemas saulgrieži. Tos sāk svinēt ar bluķa vilkšanu, pēc tam priecājas Rīgā un tad dodas uz ģimenes lauku mājām Skujenē, kur var izjust ģimenisko garu, kā arī būt tuvu dabai. Saulgriežu svinības turpinās līdz pat Jaunā gada sākumam.

„Mums ir četras mājas,” saka Inga, jautāta no kurienes tad ģimene īsti ir. Dzīve rit starp lauku māju, Rīgas dzīvokli, vecmāmiņas mājām Jūrmalā un darba mājām Krāslavā. Hm, vai tad rīdzinieki brauc uz provinci darbu meklēt? Izrādās, Grāpju ģimene ir uzņēmēji. Krāslavā ir viņu ražotne, kas šuj un uz Skandināviju eksportē sieviešu apģērbus. Vērojot Ingas gaumīgo tēlu, jāsecina, ka arī ražotie tērpi noteikti ir eleganti. Inga atzīst: ražošana notiek Krāslavā, jo tur ir pieejamāks

darbaspēks nekā Rīgā. Kaut vadīt savu uzņēmumu nav viegli, ir jācinās, lai dzīve iet uz augšu.

Tikmēr Madara skolojas Rīgas Valsts 1. ģimnāzijā. Ies brāļu pēdās un mācīsies starptautiskā bakalaurāta programmā, kur stundas notiks angļu valodā. „Es gribu daudz ceļot, bet pēc tam atgriezties Latvijā,” viņa saka. Areta izvēlējusies Rīgas 3. Valsts ģimnāziju, jo tur lielāks uzsvars uz dabaszinībām. Tās jāapgūst, jo Areta grib būt zobārste.

Ilze

Vislielākā laimīte – mazbērns

Ija Četveruhina no Krievijas, Sanktpēterburgas, ir 3x3 saietā pirmoreiz. Līdz šim par to viņa zināja tik daudz, cik lasījusi un stāstījuši citi cilvēki. „Priekšstats tāds, ka tā ir cita pasaule, psihoterapeitiska ietekme. Kad ir runa par citu pasauli, tad runa arī par citu uztveri, citu psiholoģisko mikroklimatu,” viņa stāsta. „Vieni un tie paši cilvēki, kas satiekas sadzīvē, tajā skaitā arī sarežģītos dzīves apstākļos, šeit it no tā visa atgājuši – kā tas notiek teātrī. Tā dara arī aktieri. Kad viņi ienāk teātrī strādāt, viņiem pasaka: „Visas savas raizes, personīgo dzīvi, pārdzīvojumus, lūdzu, atstājiērt garderobē.””

Ija savu ģimeni raksturo, ka tā nav pārāk liela. Viņa precējusies ceturto reizi ar cilvēku, kuru pazīst jau sen. „Mums ir kopīgi uzskati, tas galvenais, kāpēc beidzot esam kopā, kaut gan pazīstam viens otru, kopš sākām mācīties universitātē, 70-tajos gados. Svarīgi, ka tagad saistībā ar ģeopolitisku katastrofu, kas iesākusies ar Krievijas pretenzijām, es sastopu domubiedrus tajā vidē, kurā atrodos ar savu vīru. Mēs esam Sanktpēterburgā

cilvēku tiesību aizstāvēšanas aprindās,” viņa stāsta.

Šajā ģimenē attiecībās vērtība ir uzskati. Abi ir juristi un darbojas cilvēktiesību aizstāvības jomā – tas arī ir kopējais. Tajā pašā laikā vīrs un sieva ir dažādi, ar atšķirīgu pieredzi, un citreiz pat esot grūti satikt. „Viņam ir ass raksturs, un man arī ir strikti uzskati, kas ir labs un kas ir slikts,” atzīst sieva.

Ijai ir pieaugusi meita un mazdēls, un vecmāmiņa priecājas, ka viņiem klājas labi, ir rātņi un veiksmīgi. Meita dzīvo tajā pašā rajonā. „Kad esmu kopā ar mazbērnu, saprotu, ka tā ir galvenā laimīte, kas sievietei vajadzīga. Kad viņu sēdinu uz ceļiem, sāku ar viņu runāties, staigāt, nodarboties – tā ir atsevišķa pasaule, kurā var iegrimt un pazust uz visiem laikiem. Bet jāiet ārā no tās pasaules, tāpēc, ka jāpelna maizīte, jāstrādā sabiedrības jomā,” stāsta Ija.

Viņa piedzima un uzauga Jūrmalā, un tajā laikā tur cilvēki vienlaikus runāja latviešu un krievu valodā. Mācījās latviešu skolā, kādu laiku mācījās augstskolā latviešu plūsmā, pēc tam aizbrauca uz Pēterburgu un tur mācījās krievu valodā. „Latviešu valoda ir mātes valoda. Mana mammiņa, vecmāmiņa un vecvecmāmiņa ir Latvijas kultūras dzīvē dzīvojušas un

devušas savu ieguldījumu, tāpēc man latviešu dainas, latviešu dziedāšana un domāšana ir nākusi no viņām. Mana meita latviski nerunā, bet viņa saprot, ko runā, tāpēc ka bērnībā cimojās Latvijā pie savas vecmāmiņas. Viņas runāja latviešu valodā, jo mani tuvie radnieki gribēja, lai mans bērns saprot valodu,” stāsta Ija.

Agrita

Jubilārs Ar ko saslimst, ar to ārstējas

Dzimšanas dienu svin Inta Pūsepa no Ventspils: „Mūsu ģimenes pirmā 3x3 bija Kalnos. Pirmā nometne vienmēr ir neaizmirstama, ar to saslimām,

tagad jau septīto reizi ārstējamies. Ļoti priecājos, ka šī ir labā atkarība, kas nepāriet. Toreiz bērni, vēl pavisam mazi būdami, paši novērtēja, ka 3x3 ir vieta, kur gribas būt.”

Latvisko enerģiju Inta smeļas, lai nepagurtu ikdienā: „Šis ir ideālais dzīves modelis. Es visspilgtāk tajā saredzu labvēlību. Tā taču neko nemaksā, tomēr ikdienā bieži pietrūkst – cilvēki burkšķ, un tu pat nesaproti, par ko. Vai es ko izdariju? Izrādās, nē, kāds cits. Un ir neapmierināti.”

Enerģiju un dzīvesprieku smeļas dančos (varot pat nedancot, pietiek tikai paskatīties), kā arī mijiedarbībā: „Ļoti daudz šo gadu gaitā esmu mācījusies no ārzemju latviešiem. Īpaši no Līgas un Māras – atvērtību, to, kā tvert dzīvi!”

Laura

Nakts dzīve Šeit nezog nemaz

Vakardienas danči pulcēja tik daudz jauniešu, ka danču rībešana bija dzirdama ļoti tālu ārpus skolas. Lai slavēti danči! Zagļu pāris šoreiz ir Artūrs Pūris un Lorija Cekule.

Nikšanā sabrauca viesi no tālienes. Tumšos vēlos vakaros skaļi dziedam Priekuļos! Kā ierasts, vietējos jauniešus iepazīstinu ar 3x3, sākot no nikšanas, tāpēc ļoti nopriecājos, kad, ienākot nikšanā, mūs sagaida alus cēlāju simfonija. Dziesmas par alu, mīlu un pulkstens trijiem (cik labi tas saskan!). Roberts Šilings atbrauca paviesoties uz vakara pasākumu krogā, tāpēc līdzī atveda mucīņu alus. Mucīņu garšīga alus. Arī Vivita Skurule ieradusies, līdzī atvedusi skaistus alus kausus. To, ka tie pieder Vivitai, uzzinājām tikai nīkšanas beigās. Paldies par alu, kausiem un draugiem!

Juris

Atbraukuši laksteigolys i gīļš

Rīta mirklis Esmu saimnieks

Trešdienas rītā visus sagaidīja vīrišķīgs uznāciens – Roberts Treimanis dalījās pārdomās par to, ko nozīmē būt saimniekam. Kā saimnieka būšana saistīta ar sapņu pilim? Tās jau tās pašas mājas vien ir, un par sapņu mājām kļūst, ja saimniekojam labi.

Reiz ar brāli bijuši ciemos, kur palīdzējuši sacirst malku. Kad viss saskaldīts, brālis jautājis Robertam: „Kā diez te pieņemts – samest kaudzē vai uzreiz sakrāmēt?” Roberts jautājis pretī: „Un kā tu darītu savās lauku mājās?” Abi sprieduši, ka malka jāsakrāmē. Jo tur, kur mēs esam, mēs varam rīkoties kā saimnieki, un, ja rīkojamies kā saimnieki, tad ir sajūta, ka esam mājās.

Laura

Nakts viesis Julgī no mežoniem

Reiz kāds viņas tēvu Daini Staltu nosaucis par ļaunu pagānu. Dainis aicinājis būt precīziem – *paganus* latīņu valodā nozīmē zemnieks, bet libiešu zemes mežiem pilnas, tātad esam mežoni.

Julgī stāstīja par somugru pasaules uztveri, kas tuva baltiem – neiekarot svešas zemes, bet gan aizstāvēt savējo. „Mēs esam devēju tauta. Mēs jūtam, ka tikai tad, ja pa īstam dodam no sevis, savas enerģijas, mēs varam kaut ko ņemt. Mēs noteikti neesam lūdzēju tauta.” Nakts noskaņās kopā ar klausītājiem ieskanējās arī Julgī kokle un balss – dziesmā par došanu. No maizes klaipa pa gabaliņam jādod dieviem, lieliem maziem, tad kaķītiem un sunītiem, govij un zirdziņam, drupačas putniem. It katram no tiem ir sava neatsverama loma, lai viss dzīvē ritētu tā, kā tam jārit: „Man jebkurā valodā ļoti patīk vārds viesis. Tas izsaka manu pasaules uzskatu. Tas izsaka, kā mums ir jāuzvedas šajā zemē, zem šīs Saules. Ja tu esi viesis, tu esi pieklājīgs, tu ievēro mēru, un tu nekad nelauzīsi zariņu tikai tāpēc, ka tev to izvaja-gas uz mirkli.” Mītiskais vienmēr saistīts ar praktisko, un Julgī ir pārliecināta, ka pat latviešu bezpa-jumtnieks, kurš zina, kur pielikt ceļmallapu, citām tautām būtu garīgais guru.

Julgī pastāstīja par savu dzimtu un tās padarīto – Skandenieku dibināšanu, Latvijas neatkarības veicināšanu, folkloru, grāmatu vākšanu un saglabāšanu. Dziesmas turpinājās.

Laura

Dienas plāns

ŠODIEN

Trešdiena, 22. jūlijs
Sapņu pilis

7.30 – 9.00 Celšanās, rīta vingrošana
9.00 – 9.40 Brokastis
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma (skolas zālē)
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
13.00 – 14.00 Pusdienas
14.00 – 16.30 Pēcpusdienas ievirzes
16.30 – 17.00 Brīvbrīdis
17.00 – 19.00 Pievakares ievirzes, Apvārsnis – Liene Ulbina „Kā cilvēks veido realitāti ar dokumentālā kino starpniecību”
19.00 – 19.45 Vakariņas
20.30 – 22.30 Brīvais mikrofons
22.30 – 22.45 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma
23.00 – 00.00 Nakts viesis – Roberts Treimanis
23.00 – ... Danči lielajiem, Nīkšana, Zolītes turnīrs

RĪT

Ceturtdiena, 23. jūlijs
Ceļš uz jaunām mājām

7.30 – 9.00 Celšanās, rīta vingrošana
9.00 – 9.40 Brokastis
9.40 – 10.10 Rīta TV, dienas tēma
10.15 – 12.45 Rīta ievirzes
13.00 – 13.45 Pusdienas
13.45 – 18.45 Ekskursijas
19.00 – 19.45 Vakariņas
20.00 – 21.15 Kārļa Kazāka koncerts (Pie Domes ēkas)
21.15 – 21.30 Vakara pasaciņa, Vakara dziesma
21.30 – 23.00 Moderēta saruna par latviešu dzīvi svešumā (Skolas aktu zālē)
22.00 – 23.00 Danči ģimenēm un mazākajiem dancotājiem
23.00 – 00.00 Nakts viesis – Gundega Puidza
23.00 – ... Danči lielajiem, Nīkšana, Zolītes turnīra fināls

Plēš, kā senči plēsa

Skulptūras ievirzē vakar sasauca visus iespējamās saietas medijus, lai demonstrētu, kā sadalīs Austras vārtiem domātu egles balķi. To nevis zāģēja, bet ar senu paņēmieni plēsa. Tā darija gan tāpēc, ka rezultāts ir izturīgāks, jo koka šķiedras saglabājas visā garumā, gan tāpēc, ka šī ievirze kļuvusi par tādu kā eksperimentālo cehu. Vismaz tā vakar jokoja ievirzes vadītāji Vilnis un Raitis.

Idejas pie viņiem cieņā, un – jo svaigāka, jo labāka. Tā sākotnēji plānotā skulptūra nu jau iecerēta kā vārti. Tos novietos skulptūru parkā, ko jau veido piekalnītē blakus mākslas skolai un vietai, kur notiek skulptūras ievirze.

Iespēja ziedot 3x3 grāmatai un ukraiņu ģimenei

Sestdien Priekuļu 3x3 saietas ieviržu darba grupu izstāžu vietā un pēc tam naktī nīkšanā būs iespēja ziedot diviem mērķiem.

Būs divi ziedojumu trauki. Vienā ziedojumus vāksim 3x3 vēstures grāmatai. Otrā – lai palīdzētu kādiem latviešiem no Ukrainas atbraukt uz 3x3 saietu Latvijā 2016. gadā.

Par grāmatu

Grāmatas veidošana par 3x3 kustības 25 gadiem Latvijā tuvojas finišam. Tā aptvers 3x3 nometnes/saietus kopš 1990. gada Madlienā līdz šim gadam (ieskaitot) un būs kā enciklopēdija. Grāmatas 350 lappusēs būs ne tikai daudz informācijas, faktu, tā būs kā kultūrvēsturiska liecība par cilvēkiem, kas organizējuši, strādājuši 3x3, par vietām Latvijā, kur nometnes notikušas, tajā būs daudz (gan melnbaltu, gan krāsainu) fotogrāfiju, atziņas, emocijas un atmiņas.

Apgaismības cietoksnis – tā par 3x3 savā ievadrakstā topošajai grāmatai saka LTF priekšsēdis Dainis Īvāns. „Tas ir milzīgs talantu un enerģijas kapitāls, ko 3x3 ir ieguldījis Latvijas atjaunošanā un bagātināšanā,” uzsver politoloģijas profesors Jānis Peniķis.

Grāmatu paredzēts drukāt Jelgavas tipogrāfijā jau šoruden. Lai to izdarītu, vēl trūkst apmēram 2500 eiro. Ziedot grāmatas izdošanai var arī 3x3 kontā: Swedbank, konta nr.

HABA0001407051857 ar norādi 3x3 grāmatai. Biedrības Trīs reiz trīs Latvijā reģ. nr. LV40008039619.

Lūdzu, pārsūtiet šo informāciju arī citiem, kuri varētu un vēlētos atbalstīt 3x3 grāmatas projektu!

Par atbalstu ukraiņu ģimenei

Sadarbībā ar Latvijas vēstniecību Ukrainā tiks atrasta latviešu izcelsmes ģimene, kam palīdzēsim nokļūt 3x3 saietā. Latviešu Ukrainā ir daudz, bet līdz šim viņiem nav vienotu sabiedrisku organizāciju. Šobrīd ir ziņas par ģimeni no Čerņihivas, kuras galva Jānis Lupiks ir kritis Ukrainas austrumos 2014. gada 17. oktobrī pēc mobilizācijas cīņai ar prokrieviskajiem seperātistiem un Krievijas algotņiem. Palikusi atraitne Viktorija ar diviem bērniem, un dēlam Maksimam ir liela vēlme stiprināt saites ar Latviju – tēva dzimteni.

Daiga Bitiniece, Andris Tomašūns

Vārti nebūs plati – tādi, ka cilvēks var ērti tiem iziet cauri, bet tajā pašā laikā – lai radītu izjūtu, ka esi iegājis kokā.

Agrita

Paziņojumi

☂ Atrastās vārda kartes un pazaudētās mantas ir infocentrā!

☂ Autobusi ekskursijām būs pie skolas 13.45. Līdzņemamās mantas paņemam līdzīd jau uz rīta ievirzēm!

☂ Brīvajam mikrofonam pulcējamies plkst. 20.00 Kultūras namā. Būvēsim savu sapņu māju. Koncerts sāksies 20.30.

☂ Lūgums bērniem nezīmēt uz kāpnēm!

☂ Infocentrā lūdz pietiekties vīrieti, kurš šodien apdrošināšanas birojā Cēsīs aizmirs savu mobilo tālruni.

Noklausītas sarunas

Mamma, iznākot no ievirzes gaitenī, apsauc meitiņu: „Pagaidi, neskrien, vispirms iesim paskatīties, vai omīte ir pārstājusi spēlēt zoliti.”

☂ Infocentrā ienāk divi mazi puikas, viens pilnīgā šokā – kāds ir paņēmis viņa novusa kiju! No kurienes paņēmis? Nu, kā, bija labi paslēpta tieši zem trepēm.

☂ Apsveikumi trešdienas brokastotājiem ar pirmo bezstresa maltīti (vismaz teltī)! Agnis

Novada izzināšana

Otrdienas pievakarē novada izzināšanas ievirzes dalībnieki devās ceļojumā uz Liepu un dzejnieka Eduarda Veidenbauma dzimtas mājām Kalāči.

Liepa ir ļoti skaista, atrodas gleznainā apvidū, tajā apskatījām tā saukto Lielo ellīti. Lielā ellīte izveidojusies, gaišā smilšakmeņi mehāniski izskalojoties iežiem. Tā bijusi sena kulta vieta, to patlaban veido trīs arkas. Vēl Liepā apskatījām brīvības cīņai veltītu pieminekli, ko par godu 1919. gada 22. jūnija kaujām uzcēlusi tā laika pašvaldība 20. gs. 30. gados.

Pēc tam ceļš veda uz šīs puses slavenākā dzejnieka dzimtas mājām. Tur jauku saimnieču sarūpēts, mūs gaidīja liels miklas trauks, no kura katram pašam bija jācep maize. Maizes cepšana notika vēl neredzētā veidā – uz koka iesma. Cepums izdevās kā nu kuram – citam vairāk, citam

mazāk apdedzis, bet visiem garšoja labi.

Tur apskatāms Veidenbaumam veltīts muzejs, tajā saglabātas autentiskas viņa dzimtai piederošas lietas – mājsaimniecības priekšmeti, dokumenti, kā arī dzejnieka personīgās mantas, kuru gan ir pavisam nedaudz. Ēkas uzturētas tuvu vēsturiskajam izskatam (atjaunotas un labotas mūsdienās).

Aldis

Jautrie ķermeņi satiekas

Kā pirmais pāris uz Mārtiņa Etkina vadīto ievirzi *Atkalsatikšanās* deļā ieradāmies mēs – Inese ar Aigu –, bet Mārtiņš neapjuka, jo esot tolerantants pret visa veida attiecībām. Kad ieradušies Jānis un Silvija, pēc Ievas Ančevskas ievirzes, durvīs parādās vēl viens pāris – Ainārs un Aigars ar vārdiem: „Visu bijām mēģinājuši, tikai vibotni ne!“. Mārtiņš norūpējies apjautājas: „Vai šajā gadījumā jūs šeit atrodaties no brīva prāta?“

Tiek spriests, vai Sandrai Vorkalei ar sevi jāiepazīstina pirmajai vai pēdējai, Ainārs un Aigars iesaka viņai runāt pir-

majai, pēdējai un vienīgajai.

Jānis 3x3 saietos parasti ar sievu satiekas tikai ēdamzālē vai guļamistabā, savukārt šeit ir lieliska iespēja satikties kustībā.

Aigara lielākā rūpe ir iemācīt sievietei Aigai nevadīt deju, taču Aiga uz to nav spējīga – jau kopš 3 gadu vecuma, dejojama *Dzintariņā*, puīšu vadīšanu *uzsūkusi* organiski. Šajā ievirzē viņa cer papildināt zināšanas, vadot ne tikai savu vīru.

Uz Mārtiņa jautājumu, vai, ienākot ievirzē, ir bijušas kādas fantāzijas, ko viņi te darīši, Aigars atbild: „Nē, pēc vibotnes vairs nebija!“

Nodarbības vidū ierodas vēl viena dalībiece – Anita: „Es nolēmu, ka ar āmuru nesitīšu, bet nāķu, kur skan smiekli!“ Pēc divām minūtēm Anita ir dabūjusi partneri, Gunti, kuru ienākam sagaida ar vārdiem: „Vēl nost bikses, nē, kurpes!“

Nodarbības laikā mācījāmies satikties ar visām iespējamām ķermeņa daļām, kāds regulāri mēģināja pārņemt vadību savās rokās, piemēram, iemācot Mārtiņam *Oiru*, kurā ķermeņa daļas satiekas latviskā stilā. Beigās Mārtiņš atzīst, ka vadīt ievirzi tik dzirkstoši jau traī kompānijai ir izaicinājums, un saka paldies, ka dalījāmies savos sapņos, fantāzijās vai to trūkumā.

Dalībiece, kura regulāri izkrita no nodarbības

Mirkļbirka

#Priekulu3x3

Sociālajos tīklos čivina arī saietā dalībnieki!

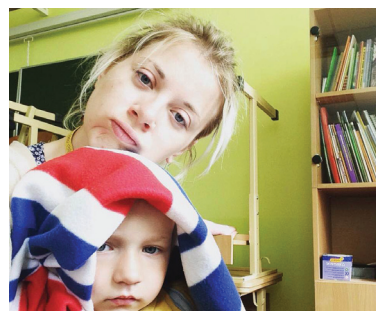
Rinalds Rudzītis @Rincix

Rudzišu ģimene #Priekulu3x3 ieradusies!

Agnis Bušs @AgnisBuss

Mosties, mosties reiz svabadais gars. #priekulu3x3

Līga Andersone @liga_anna

Lēnais rīts... Tad nu ņēmu un iegādājos asistentu! #Priekulu3x3 #Priekulu_vsk #pasbilde

Lielās stafetes, lielās uzvaras

Uzdevumu dališana, iedališana, sadališana pavisam noteikti bija stafešu vadītāju pats galvenais darbs.

Daļa no stafetēm prasīja ne tikai fizisku izveicību, bet arī intelektuālo spēku!

Vakara gaitā bija vērojams, ka viens otrs tētis zābaku svieda tik graciozi, it kā visu iepriekšējo nedēļu būtu jau vingrinājies.

Stafešu tiesneši Viesturs, Katrīna, Mārtiņš, Pēteris, Juris, Toms D., Ako un Mārtiņš bija vislabākie. Rīkotāji Līga un Toms saka lielum lielo paldies!

Par vakara vissirsnīgāko uzdevumu bez liekiem jautājumiem tika atzīta *Sprīdīša iešana uz mājām*.

Pamēģiniet pārvākties no vienas mājas uz citu, ja vēl bērni *pičpaunā* - nu jau stafešu dalībnieki paši var dot padomus, kā to izdarīt visveiklāk!

Krievijas latvieši stāsta par sevi

Pateicoties Kultūras ministrijas atbalstam, iespēja uz Latviju atbraukt bija visu Krievijas latviešu biedrību vadītājiem, un tā šeit ir Sanktpēterburgas latviešu biedrības un Sanktpēterburgas biedrības *Daugava*, Omskas latviešu nacionālā kultūras centra, Maskavas latviešu biedrības, Baškīrijas, Magadānas un Krasnojarskas latviešu biedrību vadītāji un latvieši no Augšbeļiem – ciema Omskas apgabalā.

Reta satikšanās

Krievijas Latviešu kongresa priekšsēde Lauma Vlasova stāsta, ka mērķis šādai Krievijas latviešu kopā sabraukšanai ir dot iespēju biedrību priekšsēžiem pabūt īsti latviskā vidē, kā arī savstarpēji sadarboties un dalīties pieredzē, kas viņu darbam ir ļoti no svara. Un trešais mērķis – 3x3 ietvaros notiek arī Krievijas Latviešu kongresa valdes sēde.

Latvieši Krievijā nav viendabīga sabiedrība – te ir gan 19.gs. vidū Krievijā iebrukušo latviešu pēcteči, Sibīrijas lielajās pilsētās dzīvojošie latvieši, kas lielākoties ir represētie un viņu ģimenes, kā arī Maskavā un Sanktpēterburgā dzīvojošie latvieši, kas lielākoties ir padomju laikā iebrukušie un palikušie.

Otrdienas *Apvārsnī* par savu biedrību darbu stāstīja Ija Četverugina un Edvards Binders (Sanktpēterburga), Olga Benka (Augšbeļri), Andris Tupesis (Omska), Jānis Dambītis (Maskava), Anastasija Muhina (Krasnojarska), Viktors Kārklīšs (Baškīrija) un Andrejs Ozols (Magadāna). Tas bija interesants stāstījums par latviešu kultūras dzīvi Sanktpēterburgā, par ikdienas dzīvi Augšbeļru ciemā, kas ir vienīgais latviešu ciems Sibīrijā, par latviešu nacionālās kultūras centru *Zvaigznīte*,

kas kopā tur latviešus Omskā un par Sibīrijas bērnu nometnēm Latvijā. Maskavas latviešu biedrībai ir īpaša misija – kaut arī tā ir kultūras biedrība, tai nākas strādāt ar Krievijas medijiem, kad ir aktuāli jautājumi Krievijas un Latvijas attiecībās, un tas nav viegli. Krasnojarskas latviešu biedrība katru gadu cenšas realizēt kādu lielāku projektu, piemēram, kopīgu braucienu ar plostiem pirms pāris gadiem vai šogad – tautas tērpu darināšanu, ko, starp citu, viņu meistari apgūst 3x3 nometnēs Latvijā. Savukārt Baškīrijā 2009. gadā notika lielākais Krievijas latviešu kopējais pasākums – pirmie Dziesmu svētki, kas divas dienas tika rādīti Krievijas centrālajos TV kanālos, bet diemžēl netika atspoguļoti Latvijas televīzijā. Magadānā latvieši apvienojušies biedrībā kopā ar latviešiem un igauņiem, izveidojot kopīgu baltiešu biedrību. Bet kopā ar vāciešiem latvieši te savulaik izveidojuši luteriskās baznīcas draudzi, un lai latviešiem būtu savs mācītājs, latviešu biedrības priekšsēdis Andrejs Ozols pabeidzis garīgo semināru Sanktpēterburgā, un ir pilnvarots veikt mācītāja pienākumus.

Tauta nav pret tautu

Apvārsņa klausītāji uzzināja arī vēstures faktus, kas, kā sacīja Lauma Vlasova, nav pietiekami izzināti un izvērtēti. Tas ir par plašajām represijām Krievijā pagājušā gadsimta trīsdesmitajos gados, kad šāva pēc viena principa – latvietis, nešķirojot ne amatus, ne turību, ne ko citu. Tas bija genocīds pret latviešu tautu, kad tika iznīcināti tūkstošiem latviešu, kas dzīvoja Krievijā. Smoļenskā, piemēram, divu dienu laikā nošāva visus latviešu teātra aktierus un darbiniekus, apkopēju ieskaitot. Taču, kā atgādināja sarunas dalībnieki – krievu tauta nav Staļins, un nekad nevajag jaukt nācijas un režimu. Krievu tauta latviešiem sliktu nav vēlējusi.

Bet uz vaicājumu, vai Krievijas latvieši izjūt domāšanas atšķirību starp latviešiem Krievijā un Latvijā, viņi sacīja – nē, lielas atšķirības nav, kaut reizēm viens otru tomēr nesaprotot, un Krievijas latviešiem pārmetot, ka viņi kļuvuši komunisti un pārkrievojušies. Bet Lauma Vlasova raksturoja trāpīgi – Krievijas latvieši no krieviem iemācījušies plašo sirdi – vienmēr klātu galdu un atvērtas durvis, bet krievi no latviešiem iemācījušies pie mājām stādīt puķes.

Rasma

Priekulieša komentārs 3x3 var strādāt pat atvaļinājumā

Turpinot noskaidrot priekuliešu domas par 3X3 saietu, uzrunāju viesmīlīgās Priekuļu vidusskolas direktora vietnieci Baibu Kalsbergu: „Par 3x3 bija dzirdējusi jau iepriekš, sekojot mediju ziņām, taču kaut kā nekad nebija ienācis prātā, ka arī es varētu mēģināt iekļūt 3x3 saimē. Tagad gan domāju, ka kādu citu gadu varētu pieteikties kā dalībnieks. Šoreiz esmu vairāk kā administrators un organizators, tāpēc pilnvērtīgi pasākumu nevaru izbaudīt. Tomēr, cik atliek laiks, tik baudu. Esmu aktīva Zāļu sievas Līgas Reiteres vadītās ievirzes apmeklētāja. Apmeklēju dažas lekcijas, vēlos paklausīties Kārļa Kazāka koncertu un, kad būs brīvs brīdis, ieslidēt ģimeņu seminārā. Man ļoti patīk 3x3 gaisotne. Ja sākumā nebiju lielā sajūsmā, ka nāksies strādāt jūlijā, kas pedagogiem ir atvaļinājumu laiks, tad tagad noteikti nenožēloju. Jo, ja atpūtu neuztver tikai kā gulšņāšanu, arī te var atpūsties. Gan uzzinot ko jaunu, gan kontaktējoties ar jaukiem un interesantiem cilvēkiem.

Domāju, ka arī mūsdienās 3x3 misija latvietības kopšanā ir svarīga. Ja padomju laikos bija jābaidās no pārkrievošanas, tad tagad jāuzmanās no pārāk lielas amerikāņu kultūras un angļu valodas ietekmes. Arī skolēnu valodā ienāk tik daudz anglicisms. Visi tie o.k. un tamlīdzīgi.

Priekuļu vidusskolā arī cenšamies kopt latviešu tradīcijas. Mums ir deju kolektīvs. Ir lieliskas latviešu valodas un literatūras skolotājas, kuras ved bērnus uz rakstnieku muzejiem, rosina piedalīties radošo darbu konkursos. Svinam latviešu godus. Piemēram, Mārtiņus. Par tiem gan vairāk priecājas sākumskolēni, lielākie bērni ir skeptiskāki. Taču vecāko klašu skolēni toties piedalās šo pasākumu organizēšanā, un tad nu galu galā iesaistīti tomēr ir visi.

Skolā ir vairāk nekā 400 skolēnu. Salīdzinot ar laiku pirms 15 gadiem, skolēnu skaits krities uz pusi, tomēr pēdējos gados tas vairs būtiski nesarūk.

Noteikti nebaidījāties skolā ielaist 3x3 saietu. Mums jau ir liela pieredze ar nometņu rīkošanu. Man kā Priekuļu *pilsonei* ļoti patīk tas, ka caur šo saietu Priekuļi iegūs arī lielāku publicitāti. Turklāt daudz iespaidīgāku kā reklāmas laukums kādā avīzē. Simtiem cilvēku aizbrauks uz savām mājām un stāstīs, ka bijuši Priekuļos un kā te ir. Cerams, ka atzīs, ka te ir jauki cilvēki. No saieta novadam ir arī ekonomiskais labums. Te saieta dalībnieki dzīvo, ēd, iepērkas. Ceru, ka arī novada *funkcionāri* novērtēs to, ko Priekuļiem dod šis saiets.”

Ilze

Citam žēl tērēt laiku gulēšanai, citam - tāpat vien stāvēšanai rindā pie ēdamzāles.

Viena no 3x3 jaunākajām tradīcijām, ko Rokpeļņi pārņēmuši no Krūmiņiem – vīri uztaisa, sievas izoderē īpašus bērnu ratiņus.

Avīzes redaktore Laura zīmītes no anonīmiem autoriem saņem arī uz salvetēm. Rakstīts nikšanas laikā.

SILIŅISKAS JŪTAS UN PŪTAS

KURŠ TE IES UN LIEKUĻOS?
JAUKI DZĪVOT PRIEKUĻOS!

Labasdienas, labi ļaudis!

Sekodams redaktores pavēlei uzrakstīt ko prātīgu, ar saucienus: *prieks censties!* esmu atkal pie jums, mīļie lasītāji un nelasītāji.

Otrdienas rīts sākās ar celšanos un izkustēšanos. (Vai es biju pie Kušķes vingrot? Kas par jautājumu! Jums ir viss mājās?). Sakopis tualeti, uzvilcis brūno Priekuļu krekliņu, es ieradās viesnīcas ēdnīcā un izēdu bļodiņu putras. Vakar bija klāt augļu kompots, šodien piga!

Jā, es dzīvoju viesnīcā. Ne jau, ka man ierādītā guļas vieta bija slikta. Nepavisam arī nē, bet tā bija tālu no esenciālām nodarbības vietām – kā, piemēram, nikšanas. Pārvietošanās atpakaļ uz istabu notiek naktī. Pēc 4 *Lāčplēšiem*, uzņemot *zig-zag* kursu, attālums pieaug divkārt. Bez tam, es vāji orientējos. Neretas nometnē es dzīvoju privātmājā un divas reizes *aizzig-zagoju* naktī uz Lietuvu.

Es visu to stāstu tāpēc, lai redaktorei būtu ko svītrot, un tā apmierināt viņas asinskāri.

Pēc brokastīm es strādāju (kas jums par daļu, ko es strādāju!). Pusdienojam ar Bitinieka Aldi telti.

Apmetuši ap istabu Laimes zelta jostu, šķipelējam iekšā kartupeļu biežputru ar piedevām. Dzeramā nav. Sauciens no Krūmiņmātes pēc uzmanības. Kas nu lēcies? Paskatos – stāv abas ar saimnieci. Saimniece gribot zināt, vai labi garšo? Aha, makšķerē aplausus!

Uzsāku orientēšanos izpēti, kas kur skolā atrodas. Pirmkārt, kur atrodas vieta, uz kuru ķeizars iet kājām? Bravo, viegli atrodama. Viļānu 3x3 vajadzēja kompasu un mapi.

Uz vienām durvīm rakstīts: *Sarunas* ar dievišķo – klusumā, vārdos un kustībā, bet durvis uz dievišķo ir ciet. Kā tas saietas ar saukli: „Laidiet tos bērniņus pie manis?” Pardon, pardon, pardon, dievišķie! Rīta ievirze!

Uz *Teātra meistarklasi* pieteikušies 29 aspiranti. Vienas nedēļas laikā meistari? Es esmu pavadījis uz

pusprofesionālas skatuves 42 gadus, bet neesmu ne tuvu meistarklasei.

Politikas un retorikas ievirzē pietieciens 21 poli-retoriķis. Pie Gundara Kalniņa *Tīmeklī* – neviens! Še tev bija brīvība, brālība un vienlīdzība!

Pusreizpuse ievirzē – 44 1/2x1/2nieki, bet visus trumpo *Galda spēles ar orientēšanos* – 49 dalībnieki! Kas tur notiek, jāmēģina noskaidrot rīt.

Iegriežos kabinetā, kur uz durvīm rakstīts *3x3 grāmata*. Pie datoriem sēd redaktore Daiga Bitiniece un pulkveža kundze (tā es dēvēju Pētera Zvejnieka sievu, kad eju apjautāties par honorāru).

Grāmata vēl nav gatava, bet būs, pie tam ar manu rakstu iekšā. Runas par honorāru izsauc lielāku jautribu nekā vakar mani stāsti no *Atskatīties, pasmaidīt*.

Iegriežos ievirzē *Krāsainie stikli un klasiskā vitrāža*. 19 dalībnieki, no kuriem 4 ir vīrieši. Reizēm atšķirt abus dzimumus nav nemaz tik viegli. Mana persona neizpelnās ne mazāko ievēribu. Visi griež un līmē, bet nekas klasisks vēl nav redzams.

Prom uz *Mīldzīvnieciņu filcēšanu*. Kas ir filcēšana? Nav ne jausmas? Nu tad klausieties. Filcēšana ir mazu lopiņu izgatavošana no vilnas! Kontūras tiek veidotas tikai ar rokām bez diega vai līmes palīdzības un, lai tas paturētu vēlamo formu, nepārtraukti durstīts ar adatu. Neko nesapratāt?

Nav mana vaina!

Mans beidzamais *stops*, kā mēs, Lejā-Apakšā dzīvojošie sakām, ir *Atkalsatikšanās kustībā un dejā*. Ja jums šis misteriozais nosaukums nekā neizsaka, man arī nē. Iemetu aci dejas zālē – 3 pāri sēž un savā starpā klusi runājas. Vienā pāri ir Inese un Ainārs Grīnvaldi. Es prasu ievirzes vadītājam Mārtiņam Etkinam, kāpēc viņi visi te tup un nedejo? Dejojāji esot tagad satikšanās fāzē. Rīt atkal viņi satikšoties ar kādu citu. „Hei,” es saku Grīnvaldiem, „jūs šīs taču esat precējušies? Vai tad jūs kopā nedzīvojat un nākat tikai te satikties?” Tā jau laikam esot. Velns parāvis, atkal viena laulība *kaput!* Eh, eju klausīties, ko stāstīs par savām gaitām Krievijas latvieši.

Dasvidanīje!

Uldis

Priekuļu 3x3 avīzes Mājas Grāmata redakcija

atrodas skolas datorklasē 2. stāvā, 214. kabinetā. Zvaniet: 28879068, rakstiet: laura.bitiniece@gmail.com. Rakstītāji Laura Bitiniece, Ilze Kuzmina, Agrita Maniņa, Juris Tomašūns, Uldis Siliņš, maketētāja Velta Mika, fotogrāfes Baiba Krūmiņa, Līga Andersone.